

תינוקת פרק עשירי נדה

ס.ט.

עין משפט נר מצוה

נא א ב ג ד מיי פ"ז מהל'
אסורי ביאה כל כ"ב
ע"ש ע"פ י"ד פ"ר ק"ז ספ"ק ד':

תו"ם הרא"ש

באותה בדיקה קודם
המנוחה: רב אמר היא היא
תחלתן אע"פ שאין סופן,
והיא דקתני במתניתין ביום
השביעי משום ר' יהושע
נקטה מתניתין ויום ראשון
משום ר' יהושע ור' עקיבא
נקטה: איני הוא כי אתא
רבין כו'. אע"פ דאליביה
ר' אליעזר קאמר מ"מ
פ"ד ליה לא אשכחן תנא
דס"ל סופן אע"פ שאין
תחלתן הלכך לא מיבייש
ליה לפרושי בבב"ר אליעזר
הכי: ואי ס"ד לא בעינן
ספורי לפנינו בעינן
ליטבלי. ואי משום דבעינן
הפסקה בשלישי בקאמר
לבה לפרושי בבב"ר אליעזר
בטורה בשלישי שלה
אלמא בלא הפרשה אינה
יכולה לטפור. חומרא
באלמא ליה ומירבין ואינה
במנעט שבבב"ר ה' מלכובל
כיון שטבילה בומנה מצוה
ואפילו בעין הפסקה מן
התורה טובלת דשמא
הפסקה ולא אירעה כיון
דבאריה יום הפסקה
מועלת הפסקה אבל אין
לחוש ולומר שמא בדקה
ביום ראשון של ספירה
ואיכא תחלתן וסופן
שבתאה שעתה שדקה
לפנינו יום שביעי של יום
זה: לאו מי אוקימנא כו'.
עקיבא. משמע דר' חנינא
לא מיבעי ליה לאוקימי כו'.
עקיבא דתתיא שפיר כו'.
אליעזר. מתוך כך נראה
ההלכה כרב דסופן אע"פ
שאין תחלתן. דסוגיין דסוף
המפלת כותיה וכ"ש
בתחלתן ואע"פ שאין סופן.
מיהו יש לדחות דר' חנינא
נמי לא מתוקמא כו'.
אליעזר דרין ולא בעינן
ספורי לפנינו בכל הימים
אי"כ חומרא בעלמא היא
דבעי סופן ותחלתן ולא
מאורייתא הלכך מטבילין
לה משום טבילה בומנה
מצוה. וכי פ"ד הכא לרב
הוא מצי לאקשווי.
ולטעמיה הויכ מצי מקמט
לה בשום ענין כו' אליעזר
ולישנא משמע כן דקאמר
לאו מי אוקימנא כו' עקיבא
משמע אפי' ליתא לדרב: ז'
לנדה ותרי לובב. מכאן אינו
יכול לדקדק דלא בעינן
ספורים לפנינו לחשיבין
להן יום ספירה אע"פ שלא
תחלתן בטורה אתמול
בתחלת יום הספירה משום
שאין לחוש מה שלא
הפסקה בטורה כיון שיום
הספירה בדקה ומצאה טמא
טהור. אי"כ אפי' לא בעינן
ספורים לפנינו לומר גבי
שומרת יום לענין זה
גדולה אפשר דבעינן
ספורים לפנינו גרונ שבת
לפנינו בין השמשות. והא
דקתני בין השמשות אמרה
ראיה ה"פ באתה לפנינו
בין השמשות ואמרה טמא
ראיה אבל לא אמרה
שהראיה היתה בין
השמשות:

והכא קמ"ל סופן אע"פ שאין תחלתן. ואם תאמר ז' (א"כ) לרב
כל זנה לריכה הפרשה זיוס שפוסקת צו כמו נדה ואמאי
קמני בנתמי' שדקה עלמה יום ראשון הא כבר נדקה עלמה
מאתמול והפרישה צטהרה ואי הוה אומר דלא בעינן הפרשה זיוס
ג' הוה יחא וי"ל דליכא עליה מלקי הכי
דאפי' אי סגי בהפרשת שלישי לרבי
אליעזר לא סגי דלא מני שדקה
זיוס ראשון משום פלוגתא דרבי
יהושע ורבי עקיבא כמו ראשון
ושמיני דקאמר רב לרבי אליעזר היא
היא ולא מני בנתמי' אע"ג דלר'
אליעזר הוה רצותא טפי משום דלא
מייתי ליה תו פלוגתא דר' יהושע
ור' עקיבא: **שבעה** דנתמי'
ושנים לזיבה. מכלן אין יכול
לדקדק דלא בעינן ספורים בפנינו
מדטובלת אע"פ שלא הפסקה
צטהרה ולא נדקה נמי בתחלת
ספורים דאע"ג דלא בעינן ספורים
צטהרה וזנה קטנה וזנה גדולה
בעינן עוד דסוף סוף סגי לה זנה
שדקה זיוס הספירה ומלאה טהורה
דאי אין נדקה סוף היום עולה
לספירה לא היה תקנה לזנות ישראל
אלא אם כן ידקו צעליית עמוד
השחר דספירת לילה אינה ספירה:
מה

לרבי אליעזר מהו תחלתן וסופן בעינן והכא
תחלתן איכא סופן ליכא או דילמא תחלתן
אף על גב שאין סופן אמר רב "היא היא
תחלתן אע"פ שאין סופן ורבי חנינא אמר
תחלתן וסופן בעינן הכא תחלתן איכא סופן
ליכא מיתבי ושוין בזב ובובה שדקו עצמן
יום ראשון ויום שמיני ומצאו טהור שאין
להם אלא שמיני בלבד מאן שוין לאו רבי
אליעזר ורבי יהושע לא ר' יהושע ור' עקיבא
אמר רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר
רב נדה שהפרישה בטורה בשלישי שלה
סופרתו למנין שבעה נקיים נדה ספירה למה
לה אלא אימא וזה שהפרישה בטורה
בשלישי שלה יסופרתו למנין ז' נקיים אמר ליה
רב ששת לרב ירמיה בר אבא רב כבוהאי
אמרה לשמעתיא דאמרי יום שפוסקת בו
סופרתו למנין ז' כי קאמר רב לרב משלישי
בר משלישי פשיטא לא צריכא יבגון דלא
ברקה עד שבעי ואשמועינן התם תחלתן
אע"פ שאין סופן והכא קמ"ל סופן אע"פ

שאין תחלתן דמהו דתימא תחלתן אף על פי שאין סופן הוא דאמרין
דאוקימניהו אחזקיהו אבל סופן אע"פ שאין תחלתן לא קמ"ל איני והא ז' כי
אתא רבין אמר מתיב ר' יוסי ברבי חנינא טועה ולא ידענא מאי תיובתיה
(א) דק"ל שבוע קמא דאתיא לקמן בלילתא מטבילין לה ביממא לא מטבילין
לה ואי ס"ד לא בעינן ספורין לפנינו ביממא נמי נטבילינה דילמא יולדת
זכר בזב היא ועבדה לה ספורין אלא לאו שמע מינה בעינן ספורין בפנינו
ולאו מי אוקימנא כו' ר"ע דאמר בעינן ספורין לפנינו ומנא תימרא דלרבנן
לא בעינן ספורין לפנינו ז' דתנן טועה שאמרה יום אחד טמא ראיתי מטבילין
אותה ז' טבילות ז' לנדה ותרי לזיבה בין השמשות טמא ראיתי מטבילין
אותה ז' טבילות ז' מאי עבידתיהו אמר רב ירמיה מדפתי כגון שבאת
לפנינו בין השמשות והויין תמני לנדה ותלת לזיבה לא ראיתי כל עיקר
מטבילין אותה ז' טבילות אמר רבא האי דינא דלא דינא דיני בגלתי
דאית ליה תורא לירעי חד יומא דלית ליה תורא לירעי תרי יומי אתרמי
להו יתמא בר ארמלתא יהבי ליה תורי אול נכסינהו אמר להו ז' דאית
ליה תורא לשקול חד משבא דלית ליה תורא לשקול תרי משכי אמרי
ליה מאי האי דקאמרת אמר להו סוף דינא בתחלת דינא תחלת דינא
לאו מאן דלית ליה עדיף סוף דינא נמי מאן דלית ליה עדיף הכא נמי
ומה היכא דאמרה ראיתי סגי לה אי בתשע טבילות אי ב"א טבילות
היכא דקאמרה איהי לא ראיתי בעיא חמש עשרה טבילות אלא אימא הכי
ראיתי ואיני יודע כמה ראיתי אי בימי נדה ראיתי או בימי זיבה ראיתי
מטבילין אותה ז' טבילות אתאי קמן ביממא יהבינן לה שב לנדה
ותמני

לזיבה. וכגון דאתאי לקמן ביממא ומטבילין אותה הלילה שמה נדה היא והלילה כלו ז' ימי נדה וכן לליל יום ז' וכן כל ליל שבעה זה וטפי לא
איכא לספוקי ותתי לזיבה ביממא זיומא דאתאי לקמן מטבילין לה דלמא אתמול חזאי יומי זיבה הוה והואי שומרת יום כנגד יום
ולמחר נמי טבלה דילמא זיומא דאתאי לקמן הוא דחזאי וטפי ליכא לספוקי. אבל אתאי לקמן זילילא איכא ז' טבילות ח' לנדה וב'
לזיבה דההוא ליליא גופיה איכא לספוקי השתא זמן טבילתה וכן כל לילות שבעה זה ולמולאי שציעי נמי טבלה משום דילמא זילילא
דאתאי קמן חזאי והשתא הואי זמן טבילה. והאי דלא קא תני ז' טבילות משום מילתא דלא פסיקא היא דהא כי אתאי ביממא ליכא
אלא ט' אבל ט' פסיקא ליה דצביר מהכי ליכא והכי מוקי לקמן: **מאי עידידיהו.** אם צתה זיוס או זילילא ואומרת בין השמשות
טמא ראיתי אין כאן שצילה יתירתא דהא כי אמרה נמי יום טמא ראיתי ואיני יודע מתי' אם זיוס נדה ואם זיוס זיבה שצתה ליה
דילמא היכא זיוס טבילתה לפנינו חזאי: **תמני לנדה.** כגון צתה לפנינו בין השמשות של ערב שבת טובלת מיד צלילי שצתה סוף
השתא זמן טבילתה וכן כל שבעה זה ולילי שצתה שמה בין השמשות שצתה לפנינו ראתה ולילה היא ומשכה ז' ימי נדה עד עכשיו
ולפי שיום שצתה היה תחלת נדמה הרי ח' טבילות לנדה ותלת לזיבה דמטבילין לה בין השמשות דאתאי לקמן דילמא בין השמשות דאתמול
חזאי ומיום ה' שצתה היה ושמרה ערב שבת כנגד יום ה' וטובלת בין השמשות עד שלא תחשך דשמה עדיין יום הוא וראוי לטבילת
זב ולמחר שצתה נמי טבלה שמה בין השמשות דאתמול כשצתה לפנינו ראתה ומיום שזי היא והיום טובלת ליום כנגד יום וצאחד
שצתה נמי טבלה משום ספק ההוא בין השמשות גופיה שמה לילה הוא כשראתה וצתה לפנינו וצכלל יום השצת הוה ראשון וא' שצתה הוה שימור
וטבלה: האי דינא דלא דינא דיני בגלתי. דין זה שאינו דין היו דנין צמותא מקום: לירעי חד יומא. כל צמותא העיר: אול יתמא. שלא
היה לו שור וכפאהוהו לרעות בהמותיהן ז' ימים: נכסניהו. שחטן: כמה ראיתי. אם א' אם ג': שצ לנדה. צתה שצתה טובלת למולאי
שצתה שמה צאחד שצתה ראתה תחלה וכן עד לילי שצתה ולילה שצתה שמה שצתה לפנינו ראתה ואותו היום לצד ראתה:
ותמני

לרבי אליעזר. למכשר צדדיקת שציעי עם הראשון: מהו. לרבי
יהושע ודאי אין להם אלא שמיני צלצד דלף ע"ג דתליא מילמיה
צדדיקה ומונה ימים הצדוקין אפילו כסירוגין הוה מילי צדראשון
ושציעי דחזו לאיטרופי אחד מנינא אבל שמיני לאו מסדר ספירת
הראשון הוא ולא מנטרף ולר' עקיבא
נמי אין לו אלא שמיני צלצד שמה
ראה צינתמי ומכלן ואילין אילין
לספור ששה אלא לרבי אליעזר מי
מחזיקין כל ז' צטהרה משום צדיקת
ראשון דהוה תחלתן צטהרה או לא:
היא היא. טהורין: לאו רבי אליעזר
ורבי יהושע. דאע"ג דפליגי עליה
דרבי עקיבא צדראשון ושציעי הכא
מוד: לא רבי יהושע ורבי עקיבא.
כדפרישית אבל לרבי אליעזר הואיל
ותחלתן צטהרה מחזיקין לכולהו
צטהרה: **כפותאי אמרה לשמעתיא.**
צפרק צנות כותים (לעיל דף נ"ג): דלא
נדקה עד שציעי. דלא הוה מחילת
ימי ספירה צטהרה דלא נדקה
צדראשון מהפרישה צצין השמשות
של שלישי לזיבה שראתה צו זיוס
עד ז' לספירה ותרי קולי אשמועי'
רב צספירה: **הסס.** דאמר רב
לעיל דמטרה רבי אליעזר צצדוק
ראשון ושמיני אשמועינן תחלתן
אע"פ שאין סופן: **והכא אשמועינן**
סופן אע"פ שאין תחלתן. דמשום
צדיקת ז' מחזיקין כל ששה לפניו
צטהרה הואיל ופסקה בשלישי. ומיהו
הפרשה צטהרה צציעין דמהסחוק
מעין פתוח ליכא לאחזקי צטהרה עד
שתצדוק ותמנא שפסק כדאמרין
צנתמי' (ס"ג). דהפרשה צטהרה צציעין:
איני. לרב פ"ד דלא צציעין ספורין
(א) וצדוקין ודאי וקיימא לן צהמפלת
(לעיל דף נ"ט): דשבע קמא צצילות'
מטבילין לה כל ליליא דילמא השתא
שלמו שבעה של טומאת זכר ציממא
לא מטבילין לה לספוקה ציולדת צווב
ולמחר בכל יומא היום כלין ז' נקיים
שחחר טומאת לידה ומשום הכי לא
מטבילין לה דאי נמי מתרמי האידנא
ז' של נקיים משום דטבילה צומנה
מנזה ונדה ויולדת צצילתן צצילה
זנה צצילתה צזיוס לא היא ספירה
הואיל ולא ספירה צציעין עד שתצ
צציעין שבעה טהור: **יום אחד טמא**
ראיתי. ואיני יודע אימתי ואפילו
היום י"ל זכר ואינה יודעת אם יום
ראיתיה צזימי נדה אם צימי זבה
מטבילין אותה משום טבילה צומנה
מנזה: **שש טבילות ז' לנדה ותרסי**

מתיב ר' יוסי ברבי
חנינא. אלרי יהושע נן לו
מתני תלד דמתיב צצטה
טועה, שלא ידעה אימתי
לידה, והסס (לעיל כ"ט). קמני
לה וקאמר רבין לא ידענא
מאי תיובתא, דר' יוסי, דלא
תיובתא היא, והסס מפרש
טעמא (לעיל י"ח). דאית
ליה תורא לירעי חד
יומא. כן היה מנעשה, מי
שצתה לו שור אחד ורעה לו
צצמותא עברי וס אחד, ומי
שאין לו צצמנה מנגללי עליו
לרעות צ' ימים (סנהדרין ס'
באש"מ ס"ד). אמר ליה.
יתמי למי דתורא דלית ליה
כ"י (ס"ח).

מתיב ר' יוסי ברבי
חנינא. אלרי יהושע נן לו
מתני תלד דמתיב צצטה
טועה, שלא ידעה אימתי
לידה, והסס (לעיל כ"ט). קמני
לה וקאמר רבין לא ידענא
מאי תיובתא, דר' יוסי, דלא
תיובתא היא, והסס מפרש
טעמא (לעיל י"ח). דאית
ליה תורא לירעי חד
יומא. כן היה מנעשה, מי
שצתה לו שור אחד ורעה לו
צצמותא עברי וס אחד, ומי
שאין לו צצמנה מנגללי עליו
לרעות צ' ימים (סנהדרין ס'
באש"מ ס"ד). אמר ליה.
יתמי למי דתורא דלית ליה
כ"י (ס"ח).